

7

Po trati 2013

kód stanoviště
LETADLO

pravidlo

Zprávy jsou umístěny nejvýše 10 m od udaného stanoviště, nebo jsou z tohoto stanoviště dobře viditelné. Jsou situovány vždy tak, aby se předešlo jejich nalezení nebo zničení osobami, jež se hry neúčastní. Proces hledání zpráv není předmětem hry.

Vlezu hned do prvního kupé. U okna sedí nějaká stařenka, v protějším rohu zarostlý pán luští Sudoku. Sedám si vedle pána, abych mohl luštit s ním. Vlak se rozjíždí, opouští hlavní nádraží a mizí ve Vítkovském tunelu.

Jen co vyjedeme z tunelu, stařenka naříká: „Já nemůžu jet pozadu, mně se z toho dělá špatně.“ Pomalu a opatrně se přesouvá na protější sedadlo a na libeňském zhlaví, když vlak cukne na výhybce, málem upadne. V Libni přistupuje paní s košíkem.

Pardubice. Do kupé se nacpe velmi tlustý plešatý pán. Sotva dosedne naproti mně, hlasitě si uprdne. Všichni se snažíme spěšně opustit kupé. Já se málem přerazil o košík, který u dveří nechala paní z Libně. Zůstává jen stařenka, čich už jí asi tolik neslouží.

Přijíždíme do Ústí nad Orlicí. Koukám, že stařenka si velmi čile povídá se smradlavým pánem a dokonce si přesedla naproti němu, asi aby ho lépe slyšela. Do kupé přistupuje také slečna s velkým výstřihem a sedá si k oknu vedle pána. Že by už tolik nesmrđel? Zůstávám však v uličce a koukám z okna.

V Zábřehu vystupuje smradlavý pán se stařenkou. Slečna zůstala v kupé sama, čehož okamžitě využívám a sedám do kupé čirou náhodou zrovna naproti ní.

Celou cestu do Olomouce na ni zírám. V Olomouci ale bohužel vystupuje. Škoda. Možná jsem zíral až moc.

A teď mám celé kupé pro sebe. Ale ne na dlouho. V Hranicích přistupuje maminka s malým chlapečkem a ještě nějaký další pán.

Chlapeček zlobí a jezdí autíčkem vedle sedícímu pánovi po noze. Maminka ho okřikuje, omlouvá se pánovi a chlapečka přesazuje vedle sebe k oknu. Pán má klid, ale já jsem si moc nepolepšil. Hoch se však zklidnil a začal hlasitě komentovat všechno, co vidí venku.

Na hlaváku v Ostravě všichni vystupují. Do Havířova už zbývá jenom slabá čtvrt hodina a já budu mít spoustu času si ještě před šifrovačkou zajít na pivo.

Natahuju si nohy na protější sedadlo, na Stodolní už snad nikdo nepřistoupí. Ale mýlím se. Do kupé se mi ještě na poslední chvíli připotácí nějaký ožrala. Třímá v ruce lahev s tuzemákem a hrouť se do sedačky. I přes sedadlo mezi námi, cítím, jak je nasáklý chlastem.

V Havířově překračuju roztažené nohy usnuvšího opilce a vystupuju. Teď už zbývá jen zjistit, v kteréže hospodě na mě čeká zbytek týmu.

Zprávu hledejte na severozápadě.

*Hospoda proti trudnomyslnosti: **Game bar**, 280 m, 100°, otevřeno nonstop.*